

Instytucje wspólnego decydowania obligatariuszy. Zagadnienia kolizyjnoprawne i jurysdykcyjne

W prawodawstwie wielu państw różne instytucje zbiorowego podejmowania decyzji oraz zbiorowej reprezentacji obligatariuszy funkcjonują już od wielu lat. Rozwiązania przyjęte w poszczególnych krajach różnią się co do obowiązku obligatoryjnego charakteru zgromadzenia, podstaw jego funkcjonowania, kompetencji, procedury itd.¹. Posłużenie się konstrukcją zgromadzenia obligatariuszy w przypadku emisji o charakterze międzynarodowym rodzi pytania o zakwalifikowanie tej konstrukcji w systemie prawa prywatnego międzynarodowego. Celem artykułu jest wskazanie prawa właściwego dla instytucji zgromadzenia obligatariuszy oraz podstawowych zasad dotyczących jurysdykcji w sprawach z zakresu funkcjonowania tej instytucji. Punktem wyjścia jest wskazanie ogólnych rozwiązań kolizyjnoprawnych dotyczących papierów wartościowych i obligacji.

MARCIN SPYRA

Statut główny i rzeczowy papierów wartościowych

Zarówno w polskiej, jak i w zagranicznej literaturze przedmiotu wyróżnia się najczęściej dwie podstawowe sfery zagadnień kolizyjnych dotyczących papierów wartościowych. Sfery te określa się jako statut główny oraz statut rzeczowy papierów wartościowych².

Statut główny dotyczy takich kwestii jak: treść prawa, które obejmuje papier wartościowy, sposób wykonywania tego prawa, w tym jego związek z treścią oraz posiadaniem dokumentu, który dotyczy tego prawa, dopuszczalność oraz sposób rozporządzenia tym prawem, zakres zarzutów przysługujących

¹ O zgromadzeniu w prawie niemieckim por. R. Müller [w:] *Bank- und Kapitalmarktrecht* (red. S. Kümpel, A. Wittig), Kolonia 2011, s. 2020 i n.; w prawie szwajcarskim: Ch.G. Lang, U. Klöti [w:] *OR Kommentar. Schweizerisches Obligationenrecht* (red. J. Kren Kostkiewicz, P. Nobel, I. Schwander, S. Wolf), Zürich 2009, s. 2243 i n.; w prawie luksemburskim: M. Kurth [w:] Y. Staehle-Stefanova, J.M. Schmit, *Un siècle d'application de la loi du 10 août 1915 concernant les sociétés commerciales*, Waterloo 2015, s. 125 i n.; w prawie francuskim: M. Germain, G. Ripert, R. Roblot, *Traité de droit commercial*, t. 1, cz. 2, Paryż 2015; w prawie angielskim: R. Tennekoon: *The Law and Regulation of International Finance*, Londyn 1991, s. 222 i n.; P. R. Wood, *Law and Practice of International Finance*, Londyn 1980, s. 229 i n.; w prawie włoskim: N. Ciocca, *Gli strumenti finanziari obbligazionari*, Mediolan 2012, s. 81 i n.

² M. Glicz [w:] *System prawa prywatnego*, t. 20B (red. M. Pazdan), Warszawa 2015, s. 1005; M. Mataczyński [w:] *Współczesne problemy prawa prywatnego międzynarodowego* (red. J. Poczuć), Warszawa 2013, s. 157; R. Costantini, *Effektenkommission heute*, Schweizerische Juristen-Zeitung 2013, nr 109, s. 33; Ch. Wendehorst [w:] *Münchener Kommentar zum Bürgerlichen Gesetzbuch*, t. 11 (red. F.J. Sacker, H. Oetker, R. Rixecker), Monachium 2015, komentarz do art. 43 EGBGB, Nb 194-195.